

A portrait of a woman with short, wavy, grey hair, looking down and to the left. She is wearing a pink, textured sweater and has her hands clasped behind her neck. The background is a light blue wall with a subtle, repeating damask pattern.

JUGEKORS OG SØRGERENDER

INGRID
BJØRNOV

EKSEMPLER PÅ TING JEG HAR PLANLAGT

(Bjørnov)

Det var et av disse øyeblikkene – øyeblikk i livet du plutselig innser at du står ved et veiskille. Jeg befant meg på loftet i mitt barndomshjem sammen med moren min, som skulle flytte på ett plan. Nå skulle vi rydde, sortere og fremfor alt kaste – og jeg hadde virkelig stålsatt meg. Det holdt ganske lenge, men så kom hun altså mot meg med favnen full.

Vi var midtveis i et flyttelass da hun tilbød meg sine Norgesglass, -vil du ha?

Med strikker og skrulokk og merkelapper med falmet blekk, selvfølgelig svarte jeg ja.

Jeg så for meg en kjellerbod med syltetøy i overflod, så snek jeg meg hjem og tenkte; hvor skal jeg gjemme dem?

Nok et eksempel på ting jeg har planlagt jeg ikke vil vite at ikke blir noe av, én av mange planer, én av mange planer for kvelden, planer for helgen, planer må jeg få lov til å ha.

Fra loftet til mor fikk jeg også sikret meg svennestykket til Bestefar. Min bestefar var nemlig møbelsnekker, det betyr at ingen av hans etterkommere tør å kaste noe av det han har laget.

Tallerkenhylla til bestemor har sovet ute siden august i fjor, den var en gang blå. Jeg skulle pusse den ned og male den opp, men vinteren kom og den ligger der fortsatt nå.

Den tittet frem da snøen gikk, alt den trenger nå, er en fyrstikk, arvegods til pinneved, det verker i mitt slektstre.

Nok et eksempel på ting jeg har planlagt jeg ikke vil vite at ikke blir noe av. Nok et eksempel på ting jeg har planlagt jeg ikke vil vite at ikke blir noe av, én av mange planer, én av mange planer for sommeren, planer for Påsken, planer må jeg få lov til å ha.

Jeg har en bok om pilfletting. Den ligger hjemme på nattbordet. Der har den ligget i kanskje fire år. Jeg leser den når jeg ikke får sove. For jeg tenker at én dag, en dag går min hjerne varm, en dag smelter min hjerne – og da, da skal jeg sette meg under et tre på tunet og flette pil. Jeg skal flette de flotteste ting, jeg skal flette espalier og kurvstoler og sånne ting du kan ha rundt blomsterbed som gjør at det ikke blir ugress der. Kanskje jeg skal flette en carport. Hvem vet. Øverst på min liste over ting jeg sannsynligvis aldri kommer til å begynne med, der står pilfletting.

Nok et eksempel på ting jeg har planlagt jeg ikke vil vite at ikke blir noe av, én av mange planer, én av mange planer for ferien, planer for livet, planer må jeg få lov til å ha.

Nok et eksempel på ting jeg har planlagt jeg ikke vil vite at ikke blir noe av, én av mange planer, én av mange planer, planer, planer, planer...

Jeg må jo våge å tro på det jeg selv planlegger. Hvis vi ikke tør å stole på våre egne planer, da kan vi bare pakke sammen, bare droppe å kjøpe hagemøbler. Altså du vet jo ikke om det blir sommer selv om du planlegger at det blir sommer og at det blir varmt. Altså norsk sommer, det er ikke en årstid, det er en beslutning. Hva gjør vi som sommeren?

Jo, vi bærer puter ut og bærer puter inn – til det går jordslag i beina og vi må sette opp en sånn utevarmer så bøtter vi på med pledd og saueskinn og hvor mye Marrakesh er det egentlig plass til i Hobol?

HOPP DA

(Bjørnov)

Venter på vind, venter på vær,
vi venter, vi venter,
på hva venter vi på akkurat nå?

Venter på flagg, venter på Kongen,
venter på signal,
sant å si vet ikke vi nøyaktig,
vi bare venter.
Å, som vi venter.

Jammen så hopp da.
Hallo. Jammen så hopp da.
Nå. Jeg er kald, jeg er tørst.

Venter på tur, venter på tegn,
vi venter, vi venter,
på hvem venter vi nå
egentlig på?

Venter på flaks, venter på flomlys,
venter på beskjed,
sant å si vet ikke vi.
Vi er kalde inn til beinet.
La meg si, på alles vegne:

Jammen så hopp da.
Nå. Så hopp da.
Jammen, jammen så hopp da.
Plis. Seriøst.

Vi skal holde ut,
bare tåka ville lette,
ellers må vi inn å sjekke nedslaget
på nettet.
Klar for landing like hel
som Jacobsen og Fannemel.

Det er mer enn tusen trappetrinn
til toppen av bakken,
har du først klatret opp,
får du ta deg selv i nakken.

Jammen så hopp da.
Nå. Så hopp da.
Jammen, jammen så hopp da.
Plis. Seriøst.

Med finkjolen på la hun i vei,
hun hadde kake og kort med hurra for deg,
rustet med regntøy i tilfelle værromslag,
Mor stiller forberedt i fødselsdagslag.

Men mye skal skje når en mor pakker bil
med flagg og presanger, uklanderlig stil.
På lavt gir med høyt turtall stevnet hun frem,
men på taket av bilen sto kaka igjen.

Det må jo ha vært et forunderlig syn,
med kake på taket på vei ned mot byen,
tett inntil rattet på søndagstur,
i en Yaris med marsipanlokk og melisglasur.

Min mor er stolt når det kommer til kaker,
sparer seg ikke når hun først baker,
nå pyntet hun hele sitt nærmiljø
med gelétopper, Nonstop og flerfarget strø.

Bake kake, smake kake,
glemme kaka på taket.

Mor ble på et tidspunkt forbikjørt av en syklist
som takket og sa:
Så god kake er det lenge siden jeg har spist.
Han tråkket i vei med krem på pedalen,
det var da Mor skjønte kakeskandalen.

For å unngå en skammelig fødselsdagsbrøler,
satte hun kursen mot Mobil på Bøler.
Hun fikk både bilvask og nystekte boller
og det av en tidligere verdensrekordholder.

Og slik gikk det til at min mor reddet æren,
kom seg helskinnet ut av kakemisèren,
og dagen derpå dro hun like tilbake,
til Kupper'n på Bøler med hjemmebak kake.

Bake kake, smake kake,
glemme kaka på taket.

(Bjørnov)

KAKE PÅ TAKET

SYK

Ingen er så syk som ham,
ingen er så syk mann.

Det ligger et slakt i senga,
det ligger et vrak som venter på å dø.
*-Og det er min skyld, for jeg glemte å lukke
kjøkkenvinduet.*

Han har gjentatte ganger,
sagt farvel, takk for alt, adjø.
*-Og nå ligger han på sofaen i stua,
ser lyset i tunellen og roper på mor.*

Han har allerede valgt gravsted,
beregnet hva arveoppgjøret vil bli
-Og der får ikke jeg fem flate øre, ingenting.
*Hadde jeg lukket vinduet, hadde jeg i hvertfall
fått den stygge vasen etter tante Hildur,
som jeg ikke vil ha.*
Hva er det som feiler ham, da?
*Er det et eller annet i spennet mellom
Spanskesyken og støvallergi?*

For han har faktisk
dobbeltsidig omgangssyke,
foreldremøtefeber, betennelse i håret,
det er et under at han lever.
Ingen er så syk som ham,
ingen er så syk mann.

*-Ta en venn av oss, for eksempel.
La oss kalle ham Finn.
Han blir så forkjølet at han halter.*

Han fikk en flis i fingeren,
gikk ned for telling der og da.
-Og det gikk skremmende fort.
*Han strøk inn på badet med en stoppenål
og så hørte jeg et dunk.*
Sannsynligvis blodforgiftning,
hele armen ville trolig falle av.
*-Og jeg travet etter min elskede som en glad
ponni, men jeg fikk ikke opp badedøren,
han lå i diagonal.*

Flammende brennevinskopper,
pappa-depresjon og landslagsdiaré.
*-Da jeg lot som jeg sklei i blodet,
ble han mørk i øya.*
Man skal ikke spøke med menn som er syke.
Jeg viste nok ikke tilstrekkelig deltakelse.

Han hadde tross alt
dobbeltsidig omgangssyke,
foreldremøtefeber, betennelse i håret,
det er et under at han lever.

*-Det er jo sånn hver gang du har Svartedauen
- at du kjenner deg litt klein - og så bæng -
ferdig. Og da er det lurt å sette et kryss på døren.*

En dag vil jeg angre,
det var jeg som sa at det feilte ham
- ingenting.
Angre på å ha vært en iskald,
følelsesløs kjerring.
Hespetre.
-Vil du ha en kopp te? Ikke det.

For han har faktisk
dobbeltsidig omgangssyke,
foreldremøtefeber, betennelse i håret,
det er et under at han lever.
Ingen er så syk som ham.

Han har grønne hunder,
sokkestrekk og helvetestørst,
det er gjennomgående smittsomt
og han fikk det først.
Og på hans gravsten skal det stå:
Tror du meg nå?
-Nei.

MANNN

(Musikk: Bjørnov, tekst: Bjørnov/Slaatsveen)

FRYSEPINN OG FRILUFTSMANN

(Bjørnov)

Arm i arm, kinn mot kinn,
friluftsmann og frysepinn,
hodestups, hun og han
frysepinn og friluftsmann.

Gjør opp ild, friluftsmann,
tenn et bål, jeg vet du kan,
hold meg varm, så er jeg din,
din for alltid frysepinn.

Frysepinn har strømforbruk,
friluftsmann har gapahuk,
vedkomfyr og kleberstein,
frysepinn har kalde bein.

Hjemmekveld, dansetrinn
på kjøkkengulvet, kinn mot kinn,
friluftsmann i boxershorts,
frysepinn i saueskinn.
Sykkeltur i krabbefelt,
friluftsmann har tomannstelt,
frysepinn har ull og Ugg,
myk mohair og gåsedun på lur
uteliv i innetemperatur.

Fortsatt er vi mann og kone,
i hver vår klimasone,
hold meg varm, så er jeg din,
din for alltid frysepinn.
Frysepinn. Din for alltid.

Astrofrisør, astrofrisør,
de trenger sikkert folk til sånt der ute.
Bare tenk deg selv å gå med hjelm
fra morgen til kveld,
tøffe tak, trange kår, elektrisk hår.

Astrofrisør, astrofrisør,
en intergalaktisk karrière
i en romrakett som skal hete Elnett,
vask og legg i speisa atmosfære.

Åpne salong i verdensrommet,
fikse på sveisen til Ziggy
og Starman og Luke,
kringleflette flettekringler
til fest og hverdagsbruk.
Intergalaktisk hårutvikling,
slippe seg løs, tenke ut,
tenke opp, tenke fram,
jeg legger ut på Melkeveien
med saks og kam.

Salongen er åpen for drop-in, bare kom,
her klipper vi Barbarella og Major Tom.
Høye panner, spisse ører,
ettervekst og håravfall,
blir hjelmen trang har vi rettetang.
Astrofrisør, astrofrisør,
gjør det stort med voks og skum
i rommet,
jeg har tid, så klart, prinsesse Leia
og Darth,
her står ingen snurrestoler tomme.

Fra Jupiter og Pluto
kommer kundene i flokk.
Hvem vet, en dag trimmer jeg luggen
til kaptien Spock.
Stjernekrig og planetproblematikk,
du kan ikke bare samle håret i en strikk.

Astrofrisør, astrofrisør
ønsker lykke på reisen,
blir det vanskelig, har jeg ett råd å gi:
Husk å holde orden på sveisen.

(Bjørnov)

ASTROFRISØR

LÅN MEG EN LINSE

Lån meg en linse, er du grei,
ellers ser jeg ikke snurten av deg.
Jeg vil se deg i øynene, jeg tror jeg blir gal,
jeg er monogam, men bifokal.

Lån meg en linse, kjære du,
jeg er snart like svaksynt som ei ku.
Synet er i fritt fall og optiker'n blir stinn,
det er dyrt når kjærlighet gjør blind.

Jeg ser deg best på avstand, men vil holde deg tett,
jeg famler etter brillene, men de har jeg ikke sett.

Så lån meg en linse, er du grei,
tenk så fint å få øye på deg.
Min elskede, jeg ber deg,
hvis du ser meg,
lån meg en linse, er du grei.
Hei, lån meg en linse, er du grei.

(Bjørnov)

FOR KORT PERRONG

(Bjørnov)

En gang i timen går toget fra Oslo til stedet jeg bor,
jeg står på stasjonen i kulda og drømmer om dobbeltspor.
Toget blir lenger og lenger og alle vil være med,
nå blir det så langt at det truer mitt stoppested.

For kort perrong, jeg har for kort perrong,
jeg som flyttet ut, vekk fra asfalt og betong.
Som rutetidene ser ut nå, vil toget bare gå forbi
bygda jeg lever i.

- Det er for tiden stans i all togtrafikk mellom Ski og Kolbotn grunnet feil på sporveksleren på Vevelstad. Det vil bli satt opp busser når vi finner noen busser. Hvis noen har sett en buss, eller kjenner en med busslappen, vennligst ta kontakt med togpersonalet.

Glemmer aldri den dagen jeg ikke fikk med meg
da togføreren bad meg velge
den forreste vogna i settet hvis jeg ville av.
Måtte sparke opp døra, jeg mistet balansen, jeg falt om kull,
lå skitten og våt i et flomrammet gjørmehull.

Jeg vil ha toget tilbake,
jeg vil stanse på Skotbu og Langli,
og du kaller vel ikke stasjonen for Drømtorp
hvis du skal kjøre forbi?

*Det går ikke an å bare kjøre forbi et sted som heter Drømtorp.
Smak på det da: Drømtorp. Det blir som å kjøre forbi sine egne
drømmer. Å ikke ha tid til å stoppe på Drømtorp blir som å ikke
ha tid til å stoppe på Ånglagård. Og hvis du ikke stopper på
Ånglagård, da får du aldri gått barbeint i gresset om sommeren
med blomster i håret. Du får aldri oppleve at det kommer en litt
barsk svenske i litt trang skinndress fresende inn på tunet på
Harley'en sin. Vi er nødt til å ta oss tid til å stoppe på steder som
heter Drømtorp og Ånglagård. Vi har ikke råd til å kjøre forbi
sånne steder i livet.*

For kort perrong, jeg har for kort perrong,
jeg som flyttet ut, vekk fra asfalt og betong.
Hvorfor skal vi får gjennomgå, vi som lar bilen stå?
Hold on, be strong, jeg har for kort perrong.

Morfar eide en gang en øy,
en øy han hadde kjøpt uten å fortelle hjemme.
Ikke den type impuls kjøp det er så lett å glemme.

Om han hadde planlagt å si
hva han hadde kjøpt for temmelig mange penger,
ville han gi den i gave? Det vet vi ikke lenger.

Han valgte å vente, han valgte å la det bero,
han valgte å vente, valgte å ikke si no'.

Gudrun kjøpte en gang en hest,
en hest er ganske stor, vanskelig å kamuflere.
Lukten av stall fikk familien til å reagere.

Da ektemannen hennes forsto
at kona hadde kjøpt hest på impuls,
dro han og kjøpte lastebil, så nå er de skuls.

Hun valgte å vente, hun valgte å la det bero,
Hun valgte å vente, valgte å ikke si no'.

Vi velger å vente, vi velger å la det bero,
Vi velger å vente, velger å ikke si no'.

(Bjørnov)

MORFAR

FØRE VAR

(Bjørnov)

Føre var, parat,
reservetank og pulverapparat,
varmedress, HMS.
Føre var, beredt
på farer andre kan ha oversett,
væromslag, dommedag.

Jeg fulgte alle prosedyrer
med oppmerksomhet og respekt,
inntil det ble spørsmål om kroppsvekt.

Nå går jeg ned for fulle seil,
klart det var min egen feil,
dette blir mitt renommé, hvil i fred,
på havets bunn ligger hun
som jugde seg en vektklasse ned.

Føre var, bestemt,
detaljer kan bli oversett og glemt,
husk refleks, havrekjeks.
Føre var om bord,
formaninger og advarsler fra mor,
ruskevær, tørre klær.

Jeg pakket slepetau og kjølebag
og nødrakett og kompass,
så godt som alt var på plass.

Nå går jeg ned for fulle seil,
klart det var min egen feil,
dette blir mitt renommé, hvil i fred,
på havets bunn ligger hun
som jugde seg en vektklasse ned.

Jeg ligger her nede blant hyse og sei
og skammer meg,
nå er det slutt på festen.
Her hviler hun som ikke ville lese
skriften, skriften på vesten.

Synke til bunnen uten ett ord,
mamma over bord, mamma over bord.

Når en mann skal felle et tre,
kommer andre menn for å se,
dukker opp fra ingenting
og stiller seg i ring for å få en stund
vekk fra kone, unger og hund
når ferien virker lang
og hytta blir litt trang.

Visst er det deilig med sommer og sol,
man kan slåss med brennesle
og vepsebol, *(Bjørnov)*
men det beste en ledig dag,
det er utsikt til nabo med motorsag.

Fint å stå og se
på en mann som feller et tre,
det må gjerne ta en dag
med strammebånd og sag.

Et øyeblikks fred fra egen agenda,
egen veranda,
for tett program, når mye skal skje,
da gjør det så godt å hvile øyet
på en gran,
visstnok i dag han skal ta'n.

Og det kan til tider skje,
når en mann skal felle et tre,
at det hele faller ned
et litt uheldig sted.

For hvis mannen er nervøs
og det går på hytta løs,
er det fint å bli fortalt nøyaktig hva
som gikk galt.

Sto ikke til å redde,
jeg var der da det skjedde.

(Bjørnov)

OM Å FELLE ET TRE

DEN DU VEIT

Jeg hører telefonen ringe,
snubler i teppet når jeg løper for å ta'n
og når jeg løfter av røret
og hører stemmen din så veit jeg hva det er.

Typen din er vel på ferie,
så kanskje du har fått fri i kveld,
mulig at dere har slått opp,
så du sitter der for deg sjæl.

For jeg er den du veit sier aldri nei,
jeg kommer alltid løpende til deg,
du trenger bare knipse og si hei,
jeg kommer alltid løpende,
jeg kommer alltid løpende til deg.

Du spør om jeg har no' å gjøre,
og åssen står det til med kjærligheta mi?
Du sitter hjemme helt aleine
og hvis jeg gidder kan jeg komme klokka ni.

Typen din er vel på ferie
kanskje du har fått fri i kveld,
mulig at dere har slått opp,
så du sitter der, sitter der for deg sjæl.

For jeg er den du veit sier aldri nei,
jeg kommer alltid løpende til deg,
du trenger bare knipse og si hei,
jeg kommer alltid løpende til deg.

(Müller, Warner Chappell Music Norway A.S)

Innspilt i Kongshavn Studios, Kristiansand og Kurder King Studios, Dikemark, samt hjemme hos Ingrid på Tomter.
Mikset av Javed Kurd i Kurder King Studios
Mastret av Björn Engelman i Cutting Room, Stockholm

Produsert av Javed Kurd

Disse var med:

Ingrid Bjørnov - vokal, flygel og andre tangenter

Javed Kurd - gitarer og tangenter

Jon-Willy Rydningen - tangenter og modulære analogopplevelser

Rino Johannessen - bass

Ole Petter Hansen Chylie - trommer og perkusjon

Gjestevokal *Syk mann*: **Kari Slaatsveen**

Gjestegitar *Lån meg en linse*: **Øystein Sunde**

Mannskor *Føre var*: Jon-Willy Rydningen,
Ole Petter Hansen Chylie, Rino Johannessen samt Øystein Sunde, som egentlig kom for å spille gitar

Musikken ble arrangert i vennlig drakamp
med de medvirkende

Støttet av Fond for utøvende kunstnere

Foto: Agnete Brun · Styling: Cårejånni Enderud · Design: Ingrid Skjæraasen

TAKK til musikerene for oppdrift og samspill, TAKK til Kari Slaatsveen og Øystein Sunde for inspirerende samarbeid og velvillige gjesteopptredener, TAKK til Helge Westbye og Cathrine Heen hos Grappa for vei i vellinga, TAKK til Lisbeth Wiberg Olsen og Tommy Gammeltorp hos Backstage Management for 20 års grom heltidshåndtering av karriere, TAKK til Finn ”selvfølgelig skal du ha med *Den du veit*” Bjelke, Yan Friis, Bjørn Ole Rasch, Annbjørg Lien, Janne Arnesen, Mia Müller og Terje Holli.

Javed Kurd takker Yamaha for lånegitarer og digitalpiano.

GRAPPA

© & © 2017 Grappa Musikkforlag AS n © b GRCD4534